

Hâlid bin Velid Hazretleri'nin Son Sözleri

Tam İlmihal Se'âdet-i Ebediyye kitabında Hazret-i Hâlid hakkında buyruluyor ki:

Mekkeye gitdikden sonra î mânâ gelmiş, Medîneye hicret etmişti. Hâlid, Mekkenin fethinden evvel kardeşi Velîdin tavsiyesi ile, Amr ibni Âs ile berâber Medîneye gelip î mân etdiler. Uhudda ve Hudeybiyyede düşman ordusunda idi. Mekkenin fethinde Resûlullahın yanında idi. Mûte gazâsında üçbin kişi ile yüzbin rûma gâlib geldi ve **(Seyf-ullah)** ismi ile şereflendi. Yemâme cengin de ve Îrân, Rûm gazâlarında hep zafer kazandı. Hicretin yirmibirinde [21] Humsda vefât etti.

Son Sözleri

Hâlid bin Velid hazretleri, 21 (m. 642) yılında Humus'ta hastalandı. Yanında silah arkadaşları vardı. Vefat edeceği sırada kılıcını istedi. Kabzasını tutarak şefkatle okşadı. Sonra:

“Nice kılıçlar elimde parçalandı, işte bu benim ölümümü görececek olan son kılıcımdır. Beni en çok üzen, hayatı hep savaş meydanlarında geçip, yatak yüzü görmemiş olan bu Hâlid'in yatakta ölmesidir. Resûlullah'ın hiçbir Eshâbı, rahat yatağında ölmedi. Ya savaş meydanlarında veya uzak beldelede Din-i İslâmı yayarken garib olarak şehîd oldu.

“Şehid olamayan Hâlid!”

Ah... Hâlid!... Şehid olamayan Hâlid! Harb, benim etimi çiğneyemedi. Şehidlik mertebesi hariç elde etmediğim makam kalmadı. Vücûdumda bir karış yer yoktur ki, ya kılıç yarası, ya bir ok yarası veya bir mızrak yarası olmasın, ömrü, Din-i İslâmı yaymak için savaşlarda at koşturan kimsenin sonu, böyle yatak üzerinde mi olacak? Ölümü, harb meydanında, atımın üzerinde, düşmana Allah için kılıç sallarken şehîd olarak bekledim, fakat nasip değilmiş...” dedi. Sonra Yermük Savaşını hatırlayarak:

“Ah Yermük günü!.. İnsan kanlarının vadide sel gibi aktığı Yermük!.. Şiddetli bir kırağının olduğu gece, gökten boşanan yağmura karşı kalkanımın altında gecelediğimi unutamıyorum. O gece Muhacirlerden kurulu akıncı birliğimle baskın yapmak için sabahı zor etmiştik. Ah Yermük harbi!.. Üç bin yiğitle, yüzbin küffara karşı zafer kazandığımız Mûte'yi bile unutturdun!..

Ey yakınlarım! Cihada sarılın. Bu topraklar ancak cihad etmekle korunabilir. Yermük, Rumlarla yaptığımız ilk büyük muharebedir. Bundan sonra, daha nice savaşlar birbirini takip edecektir. Sakın gaflete düşmeyin!.. Şimdi, kendimi; at kişnemeleri arasında, Allah Allah nidalarıyla insanlara dar gelen Yermük Vâdisi'nde hissediyorum. Vallahi Rabbimden beni her gazada diriltmesini ve o savaşın hakkını vermeyi isterim...” dedi. Sonra: “Ölümü ayakta karşılayacağım!”

“Vasiyetimi bildiriyorum, beni ayağa kaldırın...” deyince ayağa kaldırdılar.

“Beni bırakınız, şimdiye kadar hep taşıdığım kılıcım artık beni taşısın” diyerek kılıcına dayandı.

“Ölümü, savaştaymışım gibi ayakta karşılayacağım, öldüğüm zaman atımı muharebede tehlikelere dalabilen bir yiğide veriniz. Atım ve kılıcımdan başka bir şeye sahip olmadan öleceğim. Mezarımı, bu kılıcımla kazınız. Kahramanlar kılıç şakırtısından zevk alır...” dedi ve yatağına düşüp Kelime-i şehâdet getirerek vefât etti...

Kaynak: Tam İlmihal Se'âdet-i Ebediyye, ehlisunnetbuyukleri.com